

V času od 6. aprila dalje se je vršil tečaj za šolsko administracijo in to 4 večere zapored. Udeležencev je bilo okrog 35.

Najvažnejše delo odseka v tem letu je bila Spomenica, ki so jo podpisale vse važne organizacije in ustanove, kot tudi posamezniki. Glavni namen te je bil, da se javnost bolj zainteresira za naše razmere ter da opozori odločilne osebe za naše nastavitve. Deputacija dveh tovarišic in tovariša je osebno nesla več spomenic v Beograd ter jo izročila pomočniku prosvetnega ministra, ministru dr. Korošcu, poslancem in senatorjem.

Izdana je bila še brošura, ki je bila razposlana vsem važnejšim ustanovam. Izdala se je pod naslovom »Brezposelno učiteljstvo in naše šolstvo«. V njej je več sestavkov pod naslovi »Zakaj se javljamo«, »Upravičenost naših zahtev«, »Narodni, gospodarski in vojaški interes«, »Statistični prikaz brezposelnosti«, »Socialno stanje«, »Potreba depolitizacije«.

Brošura in spomenica sta bili poslani tudi zagrebškemu društvu brezp. učit., ki je pripravljeno sodelovati z našim odsekom.

Za svoje člane je dosegel odsek razne ugodnosti:

Sekcija JUU je preskrbela dvema tovarišema mesto v šolskem radiu, a dve sta dobili pri njej pisarniško mesto.

Narodno gledališče v Ljubljani nam je dovolilo znižano vstopnino, prav tako smo dobili popust v Sentsjacobski knjižnici. Mestno kopališče nam je dalo vsak mesec najmanj 30 vstopnic. Slovensko planinsko društvo je dovolilo, da postanejo naši člani tudi njihovi člani.

V radiu so nastopili naši člani(ice) z igrami: Albrecht »Koren-lečen«, Košmrlj »Jurček-milijonar« in »Tri želje«.

Kolo jug. sester je sprejelo dve naši člani v svojo kolonijo za nadzornice. Kr. banska uprava je izdala na prošnjo sekcije dovoljenje hospitiranja na narodnih šolah v dravski banovini. Tako je hospitiralo okrog 30 članov(ice) odseka pod nadzorstvom g. nadzornika Drnovška v Ligojni pri Vrhniki.

Odsek brezp. učit. abit., administrativna edinic Maribor je imela od občnega zbora, z dne 16. oktobra 1936, sedem odbojnih sej, enajst članskih sestankov s predavanji: Pomen odseka in program dela (tov. Graman), Kulturno delo odseka (tov. Eržen), Program dela soc. zašč. krožka (tov. Jurca), Organizacija učiteljstva in njene kulturne in socialne ustanove, način njenega dela (tov. Hočevar), Današnji vzgojni problemi (prof. Šilih), Novejša psihologija in vzgajanje (tov. Kociper), Kritična obdelava lista »iz naših poljan« (tov. Eržen), O življenjski šoli (tov. Ledinek), Iz šolske prakse na enorzadnici (tov. Kopriva), Sodobno učit. delo (tov. Vranc). Poleg navedenih predavanj je soc. krožek priredil tedenske sestanke, kjer se je govorilo o prosvetnih prilikah v posameznih banovinah.

ODSEK UČITELJIC

Po sklepu banovinske skupščine 1936. se je ustanovil pri sekciji za dravsko banovino odsek učiteljic.

Ker na prvi seji, ki jo je sklicala sekcija, ni prišlo med tovarišicami do načelnega soglasja, so se kooptirale še nekatere tovarišice iz Ljubljane in okolice. Na drugi seji se je konstituiral odbor, ki pa se je na tretji seji pregrupiral in ustalil sledeče: predsednica: tov. Pianek Zora, podpredsednica: tov. Likar Jela, tajnica Kamenšek Ida, odbornice: tov. Franja Završanova, tov. Menaša Helena, tov. Celnar Ana, tov. Lukič Kristina in tov. Gradišar Ana.

Na tretji seji je sestavil odbor okvirni delovni program, ki ga je sekcija razposlala sreskim društvom, da zavzamejo od odseka in osnutka programa svoje stališče.

Od 34 sreskih društev je dobil odsek 17 odgovorov, in sicer 15 pozitivnih z imeni poverjenic in 3 negativne.

Odsek je po pravilih JUU predložil 29. maja 1937. svoj okvirni program upravnemu odboru, ki je odobril vse 4 točke programa brez izprememb. Nekatera sreska društva odklanjajo odsek učiteljic v okviru JUU, češ, da pomeni nepotrebno cepitev sil.

Zamisel odseka učiteljic je izšla iz vrst tovarišic in je potreba časa. Učiteljice so bile v zadnjih letih premočkrat prikrajšane v svojih pravicah. Potreba je torej, da aktiviziramo njihove tvorne in hotne sile, da tudi same aktivno sodelujejo pri delu za dosego svojih upravičenih zahtev ter si z delom v

učiteljskih vrstah ustvarijo primeren ugled in položaj. Vse to pa bo le mogoče, če se bodo sestajale v svojem odseku, proučevale zadeve, ki so v njihovem interesu ter se tako urile za delo v organizaciji.

Namen odseka učiteljic je vzgoja generacij, ki ne bi prepuščale vso borbo za pravdo moškim tovarišem, temveč bi tudi same povzdignile svoj glas za izboljšanje svojega položaja in za svoje pravice, zlasti kadar se čutijo posebej prizadete.

Zal doslej v vrstah učiteljic še ni pravega razumevanja in navdušenja za nove naloge. Sekcijski odsek je sicer razposlal osnutek programa, a pobud in predlogov od sreskih odsekov ni prejel, kar mu otežuje delo in stik s tovarišicami. Poudarjamo, da nočemo cepitve sil, temveč zavestno in lepo sodelovanje s tovariši v stanovskih vprašanjih.

Najbolj potrebna in umestna akcija je bil vsekakor predlog za resolucijo proti celibatu učiteljic. Iz predloga bi bile tovarišice mogle razbrati resnost našega prizadevanja in položaja svojega spola. Celotno iz vrst brezposelnih abiturientov je izšel članek v »Tovarišu«, ki je odobraval stališče odseka.

Za prihodnje leto je pripravil sekcijski odsek podoben delovni načrt za sreska društva, ki ga bomo razposlali sreskim društvom in poverjenikom v razpravo. Odbornice odseka so pazile, da bi podrobni načrt ne nalagal tovarišicam prisiljenega dela, temveč bi zbuja njihove naravne sile in njihovo prirodno zanimanje.

Sekcijski odsek pa bi prosil iz dela in izkustev tovarišice čim več kratkih in jedrnatih poročil, kar je potrebno zaradi medsebojne povezanosti in izpolnjevanja.

ODSEK ZA STROKOVNE NADALJEVALNE ŠOLE.

Odsek je sklical posvetovanje učiteljev strokovno nadaljevalnih šol, ki je bilo 29. avgusta 1936. Udeležilo se ga je 27 učiteljev iz raznih krajev dravske banovine. Na sestanku so se razgovorili o aktualnih zadevah strok. nadaljevalnega šolstva in so bili sprejeti koristni sklepi, ki jih je skušal odsek realizirati. Odsek je posredoval, da se ne bi znižali honorarji, dalje za objektivno nameščenje učnih oseb na strok. nadalj. šolah ter za izpremembo pravilnika in učnih načrtov. Sodeloval je v anketi o vajeniških vprašanjih, ki jo je sklicala delavska zbornica.

EKSKURZIJSKI ODSEK

Odbor E. O. je imel 6 sej, na katerih je pripravil smučarski tečaj in dve pedagoški ekskurziji.

1. Smučarski tečaj, ki bi se imel vršiti na Vel. Planini v času božičnih počitnic, je odpadel radi neugodne zime.

2. Za maj se je pripravljala pedagoška ekskurzija v ČSR. Radi slabega odziva (14 prijaviteljev), je bila odpovedana.

3. Izvedla pa se bo ekskurzija na mednarodni pedagoški kongres in svetovno razstavo v Parizu. Vršila se bo v dneh od 20. do 31. julija. Udeleži se je 63 učiteljev in učiteljic iz vse države. Vodil jo bo tov. Mazi Vilko, učitelj gluho-nemne v Ljubljani. Udeleženci se bodo peljali preko Avstrije, Švice, Francije in Nemčije ter si ogledali poleg Pariza še Salzburg, Innsbruck, Zürich in München. — Odbor se je obrnil na učiteljska društva v omenjenih krajih radi prehrane, prenočišč in vodstva pri ogledu mest ter stopil v stik s kongresnim odborom v Parizu.

4. E. O. bo organiziral tudi ekskurzije o priliki II. vseslov. pedološkega kongresa v Ljubljani.

ZAKLJUČEK.

Gornje poročilo podaja zgolj okvirno delo sekcije. V podrobnosti se tako z ozirom na čas kakor na prostor nisem mogel spuščati. Vendar poročilo v zadostni meri prikazuje vso intenzivnost dela in resnost časa, v katerem se to delo vrši. Majhni uspehi, ki jih s tem delom dosegamo, pa nam nalagajo pred vsem nalogo, iskati novih možnosti in načinov, da dosežemo uresničenje naših zahtev v korist šoli in stanu. Ko ocenjate danes, tovarišice in tovariši, kot opolnomoženi zastopniki sreskih učiteljskih društev in članstva dravske banovinske delovne sekcije, pričakujemo od Vas poleg sodbe o delu samem tudi nasvetov in iniciativ za delo v tekočem letu, ki naj bi nam prineslo več uspehov, kakor smo jih želi letos.

Naša smer

Na vseh krajih poloble, na jugu, zapadu in vzhodu Evrope, na Ognjeni zemlji in Daljnem iztoku, v Indiji in v Afriki grme proti nebu spevi junaških čet, ob zemljo udarjajo koraki moji in zvoki fanfar in divji vzkliki slavijo domovino.

Domovina! Tisočkrat opevana in čašćena, mati narodov, z njo delavci in s krvjo vojakov oplojena, ki daje življenje in sprejema žrtve in čašćenje, ki ji služijo vsi narodi in ji duhovni vseh narodov blagoslovljajo nove čete.

Mnoga pokolenja so se zrušila v prah, legije borcev so obležale po bojiščih, njihov zadnji vzdih je slavil domovino. — Živi so gradili nove hrame slave.

Tudi naša domovina je prejela enake žrtve in zasluži enako čašćenje, enaka čustva gore zanjo in sto tisočih tvorijo njene zveste čete, ki se bore na vseh področjih duha in dela, za njeno čast in napredek!

Jugoslavija! Krasno ime, ki buri in pomirja in je enako toplemu imenu materinemu. Pod nebom letajo letala in srce letalca je enako srcu mornarja in delavca in učitelja,

ki bo željan in zmožen darovati svoje moči domovini.

Kdor seje, žanje. Učiteljstvo seje, pa ne žanje! Da bi učiteljstvo obdelovalo zemljo, sad ne bi izostal. A tako je njegova usoda v rokah tistih, ki jim je učitelj dal prvo izobrazbo in so se povzpeli na topla in udobna mesta v vrhovih družbe, odkoder zaničljivo gledajo svojega učitelja, kakor nevaležni sin beraškega očeta, ko ga je doštudiral.

Učiteljstvo je živeło z zemljo in z narodom na njej, učiteljstvo je vzgojilo rod, ki je razbil suženjske okove in ustvaril svobodo, da danes poedinci svobode in kruha pijani zavirajo zdrav umstveni in telesni narodov razvoj in sodijo učiteljstvu nemilo in beraško usodo.

Srbski učitelji so bili vodje komitskih čet, so bili klicarji k svobodi in duhovnim ustvaritvam; tudi v svobodni domovini vodi učiteljstvo narodove sile, stremiče k višji in kulturnejši obliki življenja.

Ako smo danes lačni, ne dolžimo domovine nevaležnosti, saj domovina daje in rodi leto za letom, je neizčrpna v svojih dobrinah in ima za vse dovolj.

Zato mi še vedno dvigamo prapor domovinske ljubezni in se družimo v njene zveste čete in naš krik ljubezni do nje doni s krikom drugih, večjih narodov, v njeno slavo.

A naš narod na njej?! Je vreden obsodbe? Je on kriv naše usode?

Bratje smo z malimi in sodelavci vseh, ki hočejo narodov dvig, ki hočejo udariti v čas udarec svojega duha in moči, ki hočejo izkoristiti svoje življenje za človečanske cilje.

Naše delo je v opreki z onimi, ki rušijo učiteljsko skupnost in zavirajo sedanjo smer šolstva, ki služi domovinski in narodni misli. Učiteljstvo se zaveda, čemu vsa gonja proti njemu in šoli, in kakšen je njen notranji, najgloblji in pravi nagib.

Toda, tu je črta, preko katere ne more ne eden, ne drugi!

Zavedamo se, da naš nizki gmotni in nestalni položaj ni volja naroda, ni krivda domovine, nego je tiranska volja nekaterih. Vemo, da je jedro naroda — kmetski in delavski stan — dobro, da ono tega našega stanja ne želi, a tudi izpremeniti ne more. Vemo tudi, da vrhovi hočejo zrasti nebu pod oblake, a je usoda taka, da ni še nobeno drevo zraslo do neba.

S teh vidikov gledamo mi na narod, domovino, naše delo in naš kruh.

Veliko, slavno in dobro upravljano domovino, v pravični skupnosti živečih vseh stanov naroda!

Temu cilju bo tudi nadalje posvečeno vse naše delo!

Duje Budak.

Šolskemu nadzorniku Rajku Gradniku ob upokojitvi

Kot praktičnemu vzgojitelju mu je bilo dobro znano, da je mladina dovzetna za vse lepo in dobro in da je treba v njenih srcih vžgati ljubezen do naroda in domovine.

Kot šol. nadzornik in upravitelj je bil uviden vodja svojega učiteljstva, iskren tovariš in dobrohoten svetovalec. Zato mu je učiteljstvo vsega sreza priredilo poslovlilni stanek v Zirovnici. Udeležilo se ga je 77 učiteljev iz najoddaljenejših krajev.

V lepem nagovoru se je poslovlil od tov. nadzornika predsednik sres. učiteljskega društva Radovljica, tov. Zvan Andrej.

Prikazal je usodo učitelja idealista, ki daje svoje duševne in telesne sile narodu, ki je iz njega zrastle. Usoda pa mu povzroča skeleče rane in bije po njem, da doživi največkrat ponižanje in preganjanje. Taka je usoda, ki je bila z učiteljstvom rojena in bo z njim najbrže tudi umrla. In morda je baš naš stan tisti, ki mu je tovarištvu tako globoko v srcu, da se izruvati ne da. — Tovariš nadzornik! Član tega nerazrušnega tovarištva si tudi Ti. Vsa dobra in zla usoda nam je skupna. Tovariš med tovariši si bil in si odkar Te poznamo. Niti starostne razlike, niti položaj Te nista nikoli delila od nas. Med nas si se štel in mi smo Te imeli za svojega. Nisi bil mrkega čela, dvakrat višji od navadnih zemljanov, temveč človek prijazne tovariške besede. Radi smo Te imeli kot nadzornika in tovariša na učiteljskih zborovanjih. Delal si z nami za skupen cilj, močno organizacijo, dobrobit stanu, naroda in domovine. Zato se danes, ko odhajaš iz naših aktivnih vrst, poslavljamo od Tebe s tovariškim srcem, želeč, da Te pospremimo v začetek nove življenjske dobe.

Tudi v narodnih in kulturnih društvih se udeležuje nadz. Gradnik z veliko vnamo. Saj ni na Bledu skoraj nobenega društva, kjer ni odbornik ali član. Mnogo napornega, a tudi uspešnega dela je izvršil kot dolgoleten poverjenik Slov. Šol. Matice.

Posebno ljubi narodo in ni je skoro šole, ki bi imela tako bogato zbirko rudnin kot jo ima blejska.

Ob upokojitvi mu vsi tovariši, prijatelji in znanci želimo, da bi ob strani svoje ljube soproge - učiteljice in hčerkice užival sadove svojega dela.

Odličnemu vzgojitelju, tovarišu nadzorniku in narodnemu borcu, ki je znal čas izpolniti z delom, kličemo:

Uživaj mnogo sončnih let v plačilo!

† Julči Kocijančičevi v slovo

Trzinska šola se je za 50letni jubilej slavnostno odela v cvetje in zelenje, in ko so se prižigale zvezde na nebu, so zažarela njena okna kakor močen svetilnik, a tretji večer je pa legla nanjo temna noč. —

V tem domu si Ti, draga tovarišica, 28 let prižigala luč v svetilniku, prilivala vedno novega olja, da je njegova svetloba postajala vedno močnejša, njegovi žarki vedno silnejši. — Vse svoje življenje si dala za Tebi tako drago mladino; bila si kakor sveča z živim plamenom ljubezni, žrtvovanja in odpovedi. —

Rojena 1. 1885. si začela službo narodu leta 1905. kot začasna učiteljica na Bučki; a 1. 1907. si šla učiti mladi rod na Studenec pri Krškem. Od 1. avgusta 1909. leta dalje pa si dajala vso svojo ljubezen trzinski mladini.

O Tebi vedo vsi le eno, da si bila vsem najboljša mati. Kot čebelica vedno neumorno pri delu, povsod, kjer so bili pomoči potrebni, če več ne, vsaj z dobro besedo. Tvoje delo ni ostalo le v šoli — tvoja ljubezen je bila vseobsežna; zato si se rada udeleževala v vseh krajevnih organizacijah, s posebnim veseljem si vodila gospodinjstvo nadaljevalne tečaje. — Od Tebe ni nihče odšel praznih rok — zato si postala vsem Trzinčcem nekaj velikega, vzor čiste, nesebične ljubezni, zraven pa vsa tiha in skromna.

Dostikrat je bilo Tvoje delo prenaporno; ves dan šolo, zvečer gospodinjstvo nadaljevalni tečaj, vmes pa še upraviteljski posli. Zato ni čuda, če so ob tolikem trudu ope-

šale Tvoje telesne moči. In vendar si le dvakrat v poslednjih 10 letih prosila za dopust, 1. 1930. in letos, ko Te je zastarana bolezen, oslabelelost srca, le že preveč mučila. Vtiho-tapile so se v Tvoje telo še druge bolezni, da si morala iskati pomoči v bolnici. Ko se Ti je v juniju zdravje nekoliko zboljšalo, nisi več mogla strpeti brez Trzina. Vedela si, da se pripravljamo za 50letni jubilej šole in zato si hotela biti med svojimi sedanjimi in nekdanjimi učenci in skupno z njimi proslavljati najlepší praznik trzinske šole. Navidezno vsa čila, si začela skrbno pripravljati šolsko razstavo. Rekla si: »Ko bo vse končano, bom pa počivala«. Res, vse jubilejne slovesnosti so potekle v najsvetanejšem razpoloženju, tedaj pa je Tvoje zlato srce na Vidov dan popoldne, zadeto od kapi, nenadoma prenehalo biti. Strašno je odjeknila Tvoja nenadna smrt po vasi, ki je bila še vsa prežeta od jubilejnih slavnosti.

Prej kot smo vsi mislili, Te je Bog poklical po zasluženem plačilo in Ti naklonil večni počitek. —

Zadnjič je počivala med svojimi Trzinčci, ki so jo trumoma kropili in jo vso obdali z venci. Prav tako se je ves Trzin zbral k njenemu slovesu v sredo 30. junija. Tudi okoliško učiteljstvo s svojim nadzornikom Škuljem je bilo v obilnem številu zastopano pri pogrebu.

Slovo pred šolo: Poslovlilni govor šol. upravitelja A. Intiharja in malega učenca je vzbudil v nemi množici glasno ihtenje. Po

pesmici »Gozdič je že zelen« se je razvil dolg sprevod na državno cesto, kjer se je poslovil od nje g. Napokoj J., šol. upravitelj iz Moravč, v imenu kamniškega učiteljskega društva JUU. Domači moški zbor ji je zapel »Vigred se povrne« in potem se je sprevod nadaljeval v Dev. Marija v Polju.

Šedem avtobusov s Trzinca — med njimi vsa šolska mladina — jo je spremljalo na njeni zadnji poti. Ob odprtem grobu se je poslovila od nje mala učenka, zastopnik trzinskih korporacij in ga. Sadar-Kleinmyer-

jeva v imenu »Slomškove družbe«. Zapeli so ji njeni otroci, moški zbor in pevčki iz D. M. v Polju.

Glazen jok je odjeknil okoli groba, ko so mali šolarčki s šopki obsipali njeno krsto in glasno plakali. Nobeno oko ni ostalo suho. »Zbogom naša dobra vzgojiteljica« so ji klicali ob odhodu. Njeni nauki so padali na rodovitna tla. Dokler bo stala trzinska šola, se bo ime učiteljice Julči Kocijančičeve blestelo na odličnem mestu trzinske kronike.

A. I.

Program naše ekskurzije v Pariz

Zbirališče udeležencev (okrog 60) je v spodnji dvorani hotela Miklič v Ljubljani v torek, dne 20. julija ob 18. uri. Tu bodo dana važna in podrobna navodila za pot in za bivanje v Parizu. Vsak udeleženec prejme ekskurzijsko izkaznico, opremljeno s svojo sliko in osebnimi podatki, kot nadomestilo za osebni potni list. Na izkaznici bo označen tudi sedež v vagonu. Seznam udeležencev smo poslali kot prilogo naši okrožnici vsakega poedinca, da si event. najde ustrežajočo družbo, v skupnem kupeju. Potovali bomo s kolektivnim potnim listom, ki vam ga bo izdala kraljevska banska uprava v Ljubljani potem, ko ji bomo predložili uradna dovoljenja pristojnih sreskih načelstev poedinih udeležencev, ki si jih morajo ti nemudoma preskrbeti. Ekskurzijo vodi tov. Vilko Mazi, nastavnik gluhomenice v Ljubljani.

Odhod iz Ljubljane v torek 20. julija z brzovlakom ob 20.48 preko Ješenice. Prihod v Innsbruck v sredo 21. julija ob 7.00. Celodnevni ogled mesta. Izven programa možnost vožnje z vzpenjačo na Hafelek (2261 m) s prečasnimi razgledom na Innsbruck in veličastni gorski venec okrog njega. V Innsbrucku tudi prenočujemo. Odhod v četrtek 22. julija ob 7.20 preko zimskosportnega paradiza na Arlbergu v Zürich, kamor pridemo ob 12.50. Po kosilu ogled mesta in sprehod ob jezeru. Iz Züricha odhajamo po večerji ob 22.36 in prispemo v Pariz v petek 23. julija ob 7.15.

Splošne vesti

Važen odlok

Ministrstvo prosvete je objavilo dne 15. junija t. l. pod O. n. br. 40.553 nastopno:

Po čl. 22. pravilnika za izvrševanje uredbe o vzdrževanju narodnih šol O. N. br. 13.255/37 je predvideno, da lahko izvršne banke uprave nabave poedinih potrebščin za vse šole v banovini. S tem se je mislilo prvenstveno na učila, katerih ni mogoče nabaviti v manjših mestih, dočim za ostale potrebe, katere je mogoče nabaviti v manjših krajih, lahko te nabavke izvrše šole same.

Nekatere banke uprave nameravajo nabaviti v mestu, na sedežu banovine, učne knjige in ostale potrebščine, zaradi česar bi ostale knjigarnice v manjših krajih brez glavnega posla in bi bil ogrožen njihov obstanek.

Savez knjigarniških organizacij Jugoslavije je predložil ministru prosvete pod br. 893 z dne 8. junija 1937. spomenico, v kateri navaja škodo, ki bi jo utrpeli z navedenimi nabavkami knjigarnarji po manjših krajih v posameznih banovinah.

Minister prosvete naroča pažnjo na zle posledice in naroča banskim upravam, naj postopajo po svoji uvidevnosti in prevdaru in pazijo na interes trgovcev po manjših krajih.

Po tej naredbi ministra prosvete ni izključeno od nabavk nobeno podjetje, ki prodaja šolske potrebščine in lahko naročajo šolska upraviteljstva vse potrebščine tam, kjer jim je najbolj priročno in kjer dobe pravo blago po primernih cenah.

II. VESLOVANSKI MLADINOSLOVNI KONGRES

bo 26., 27. in 28. avgusta v Ljubljani.

Predavali bodo mladinoslovci iz Jugoslavije, Čehoslovaške, Poljske in Bolgarije.

V okviru kongresa bodo naslednje razstave:

1. Reformnošolska iz Zlina.
2. Mladinsko higienična iz Čehoslovaške.
3. Domoznanska iz Čehoslovaške.
4. Povojna slovanska mladinska knjiga — priredi Mladinska Matica JUU v Ljubljani.
5. Pedagoška izdanja Slovenske šolske matice.
6. Mladinska zaščita — priredi Unija za zaščito dece v Ljubljani.

Prijavnina za udeležence 20 din. Udeleženci bodo imeli na podlagi izkaznice, ki jo prejmejo po vplačilu prijavnine, pravico do vstopa na vsa predavanja in razstave.

Prijave sprejema: Pripravljalni odbor v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6. — Jugoslavija.

Predsednik:

Dr. Karel Ozvald, s. r., univ. prof.

Predsednik slov. odbora:
prof. dr. M. Rostohar, s. r.

Tajnik:

dr. Jan Uher, s. r.

Tajnik:

Drago Supančič, s. r., strok. učit.

Brno - ČSR — Ljubljana - Jugoslavija,
26. VI. 1937.

V Parizu dop. po prihodu nastanitev in odpočitek. Pop. prvi skupni ogled mesta z avtobusi. Naslednje dni dop. prisostvovanje na predavanjih pedagoškega kongresa, popoldne izmenoma ogled najznamenitejših stavb in velikomestnega prometa ter svetovne razstave. V nedeljo 25. jul. izlet v zgodovinski Versailles.

Odhod iz Pariza v sredo 28. julija ob 17.40 preko Strassbourga v München, kamor prispemo v četrtek 29. julija ob 7.20. Celodnevni ogled mesta in prenočevanje; odhod v petek 30. julija ob 7.45 proti Salzburgu, znanemu turističnemu biseru, ki si ga ogledamo za par ur, nato nadaljujemo vožnjo ob 12.45 proti Ljubljani, ki jo dosežemo zvečer ob 19.42.

Vse podrobnosti glede prtljage, valut itd. so navedene v okrožnici, ki naj jo vsak udeleženec pazno prebere in se točno ravna po njej. Prehrana in nastanitev bo večinoma v internatih, ker bi z našimi skromnimi sredstvi sicer ne mogli tako dolgo ostati zunaj. Poskrbljeno je, da bodo stanovanja snažna, hrana pa tečna in izdatna ter da tozadevno ne bo nikakih pritožb. Udeležence ponovno opozarjamo, da nam čimprej pošljejo uradno dovoljenje za potovanje in nakazilo zneska za nabavo tujih valut, ki jih more nabaviti edinoledno vodstvo ekskurzije (za poedinca do zneska 5000 din) ter da poravnajo še zaostale obroke. Termin za vse to je nepreklicno do 6. julija. VODSTVO.

Pedagoško centralo — učiteljske — Maribor, ali pa se jo plača ob prihodu. Čas za priglasitev traja seve do tečaja, vendar pa prosimo, radi evidecije in preskrbe hrane in stanovanja, da se priglasite najpozneje do 5. avgusta osebno na PC od 10. do 12. ure ali z dopisnico z navedbo predvidene želje glede stanovanja in hrane. — Za učitelje je preskrbljenih do 40 postelj v Dijaškem domu, in sicer po 4 din, s celodnevno hrano vred pa 20 din, za učiteljice pa 15 postelj z zajtrkom vred po 10 din. Za dame se bodo na željo preskrbele po možnosti tudi privatna stanovanja. — Izborna hrana bi oskrbela Uradniška menza, in sicer 14 din za obed in večerjo (6 krat tedensko močnata) ali v Ljudski kuhinji, kjer je obed po 4,50, 7 in 8,50 din, večerja pa po 3,50 in 5 din. — Točna razporedba posameznih predavanj bo objavljena na tečaju.

— Pedagoška centrala v Mariboru, poslovanje knjižnice med počitnicami. Ker je obisk knjižnice med počitnicami navadno zelo majhen, bo letos od 15. julija do 15. avgusta zaprta. Ako bi pa kdo v tem času nujno potreboval kakšno knjigo, naj se obrne na tajnika Pedagoške centrale, g. A. Koprivo.

Odbor.

— Učiteljski dom v Ljubljani, Zibertova 27, ponovno opozarja tovariše in tovarišice, ki imajo otroke za srednje šole, da jih priglasijo pravočasno za internat. Termin 15. julij. Stanovanje higienično. Hrana meščanska. Cene zmjerne. Nadzorstvo in pomoč pri učenju. Zahtevajte prospekt!

— Učiteljski dom v Mariboru. Prosim vse one tovariše in tovarišice, ki nameravajo v prihodnjem šolskem letu izročiti svoje sinove v varstvo našemu zavodu, da jih priglasijo najkasneje do 15. julija t. l. Po tem dnevu bomo sprejemali vse ostale priglasence po vrstnem redu, v katerem bomo prejeli prošnje za sprejem. Radi malega števila prostih mest je možno sprejeti le prav omejeno število novincev. — Kdor želi dobiti pismen odgovor, naj ne pozabi priložiti znamke!

Upravnik.

— Železniške legitimacije za državne upokojence in upokojenke. Dravska finančna direkcija v Ljubljani razglasa: Ob koncu leta 1937. prestane veljavnost železniških legitimacij za upokojence v platnicah sive barve. Državni upokojenci in upokojenke, ki prejmejo pokojnino od dravske finančne direkcije v Ljubljani, naj naroče nove železniške legitimacije za leto 1938. zase in za svoje rodbinske člane že sedaj. Finančni direkciji naj pošlje nove doprsne fotografije v velikosti 6 x 9 cm. Fotografije jih morajo predstavljati v civilni obleki. Na hrstu slike je treba razločno zapisati rodbinsko in rojstno ime. Rabljene slike bo direkcija vračala. Poleg slike naj pošljejo upokojenci za vsako legitima-

cijo 20 din v gotovini. Znesek morejo plačati tudi na čekovni račun finančne direkcije št. 10.011 po čekovni položnici, ki jo dobe pri davčni upravi za 25 par. Na položnici naj označijo, čemu pošiljajo denar.

Za rodbinske člane veljajo žena ali vдова in zakonski otroci. Sinovi uživajo vozno ugodnost do polnoletnosti, hčere pa do omožitve, če jih starši vzdržujejo. Da so hčere samskega stanu, dokažejo upokojenci s potrdilom župnega urada, da jih vzdržujejo, čeprav zanje ne prejema več rodbinske doklade, pa s potrdilom pristojne občine.

Zena in otroci uživajo vozno ugodnost samo, če žive z uslužbencem v rodbinski skupnosti. Rodbinska skupnost obstoji tudi tedaj, ko žena ali otroci iz upravičenih razlogov ne žive v istem kraju, kjer živi uslužbenec. Rodbinska skupnost se mora dokazati s potrdilom pristojne občine ali policijske uprave.

Vsa potrdila, ki niso zavezana taksi, se morajo priložiti fotografiji.

Dosedanje železniške legitimacije, izdane po pravilniku iz leta 1930., preden je stopil v veljavo občni pravilnik o voznih in prevoznih ugodnostih z dne 4. julija 1936., bodo morali državni upokojenci v januarju 1938. poslati finančni direkciji, da jih vrne direkciji državnih železnic. Svoje slike smejo upokojenci iz njih odstraniti.

— Društvo upokojenega učiteljstva v Ljubljani je razposlalo položnice za vplačilo treh smrtnih primerov vneprej (samski din 19.—, zakonci din 37.—) v smislu čl. 6. novoodobrenih pravil.

— Pri Društvu upokojenega učiteljstva v Ljubljani bodo od 1. januarja 1938. oproščeni vseh plačil za posmrtnino člani, ki so pristopili v prvih štirih letih, t. j. od 1. 1912. do 1. 1915., vendar ostanejo s polno vsoto zavarovani.

— Voditelje kmetsko-nadaljevalnih šol naproša odbor, da poravnajo svoje dolgove za brošurice in tako omogočijo, da se ta prepotrebna akcija nadaljuje.

— Maturantom državnega moškega učiteljskega v Mariboru iz leta 1912. »Naša družina iz šolskih klopi« obhaja svoj srebrni jubilej v dne 5. in 6. julija t. l. v Mariboru. V ponedeljek zvečer se snidemo v Nabavljalni zadrugi. Pridite vsi in pripeljite s seboj gospe soproge! Tovariško pozdravlja Lojze Hofbauer — Hrastnik.

— Maturantje ljubljanskega učiteljskega 1. 1907. ne pozabite na sestanek 10. t. m. ob 14. uri v Ljubljani. Tit.

— Maribor 1927! Zenski in moški letnik obhajata obletnico v dneh mariborskega tedna. Najdome se 7. avgusta ob 10. uri na vrtu Astorije. Z.

Osebnne zadeve

—i Premeščeni so: Azarov Mihaela iz Traje v Reteče, Bušen Marta iz Sv. Križa v Mur. Soboto, Betriani Antonija iz Kočevja v Jurkloster, Bratina Ljudmila iz Ptuja v Lovrečar (Varaždin), Černigoj Karel iz Olimlja v Podčetrtek, Čok Albert in Čok Klara iz Zagorja v Sevnico, Demšar Antonija iz Št. Vida v Št. Rupert, Drekonja Ciril iz Turnišča v Jarenino, Furlan Leopold iz Velenja v Srednje vas, Golmajer Bogdan iz Sv. Križa v Sevnico, Gril Dragica iz Trbovelj-Vode v Ljubljano, Hofbek Edmund in Hofbek Marija iz Senovega v Dol. Nemško vas, Hrast Marija iz Cerklj v Begunje, Janežič Franc in Janežič Terezija iz Police v Ljubljano, Keržin Franja iz Gor. Pirnic k D. M. v Polju, Korman Alojzija iz Vuhreda v Podbeljko, Kegl Vekoslav iz Reke v Hoče, Menard Viljem iz Podgrada v Novo mesto, Nanut Anton iz Svibna v Stopiče, Petrič Marija iz Gaberja v Orehovice, Petelin Alb. iz Škofje Loke v Ljubljano, Podreka Ivana iz Sv. Križa v Rog. Slatino, Pikuš Berta iz Dol. Lendave v Ravne, Rozman Franc iz Vokla v Cerklje, Sanein Josip iz Vodice v Št. Vid, Senica Anton iz Brežic v Beograd, Škerle Antonija iz Bevk v Krško, Šetine Ljudmila iz Št. Vida v Log Zaplano, Terpin Josip iz Bevk v Ljubljano, Vouk Ivan iz Iga v Ljubljano, Vilhar Marija iz Zagradca v Črnuče, Vidic Albina iz Prevalja v Dravograd, Verk Marta iz Rog. Slatine v Sv. Križ, Žitko Marija iz Moravč v Pirniče, Zvan Andrej iz Koroške Bele v Zenavlje.

—i Premeščeni so: Ambrožič Angela iz Dolnje Lendave v Ljubljano, Andolšek Ivan iz Dobrepolja v Ponikvo, Antonac Adela iz Št. Vida v Križevce, Beričič Julija iz Križevcev v Kupince, Bizjak Veronika iz Sulinca v Zagradec, Baukovic Matilda iz Sladkega vrha v Št. Ilj v Slov. goricah, Bazelj Jakob iz Divoške Oravice k Sv. Urbanu, Bande Ana iz Dol. Tople Rebrki k Sv. Miklavžu, Bahovec Josipina iz Sv. Lenarta v Trbovlje, Božič Franciška iz Št. Jerneja v Zalog, Casar Vinko iz Dobrovnice v Gančane, Duša Vekoslava iz Mizlja v Vidonec, Deželak Marija iz Rajhenburga v Tiharje, Daneu Danilo iz Zažarja v Ruše, Drogenik Vekoslava iz Podkrajja v Zameško, Dolanc Ana iz Št. Andraža k Sv. Katarini, Duh Jožefa iz Vel. Nedelje v Ljubljano, Erker Berta iz Dolza v Mali Slatnik, Frangeš Terezija iz Predanovcev v Poljčane, Grabovec Avgust iz Benice v Radmirje, Gradben Ana iz Konjšice v Prežganje, Golmajer Vida iz Sv. Križa v Selnico (Čakovac, Savska banovina), Hamersak Pavla iz Solčave v Št. Ilj pod Turjakom, Ivancec Ana iz Podstenice v Dol. vas, Jäger Valter iz Kužlja v Majšperk, Jandl Franc iz Studence v Slatino Radenci, Kimovec Franc iz Podgrada v Trbovlje, Koutny Vilibald iz Kočevja v Banja Loko, Kuštrin Stanislav iz Dol. Slaveč k Sv. Juriju, Kitek Bogomira iz Višnje gore v Dol. Logatec, Korošec

Genovefa iz Izlak k Sv. Katarini, Kralj Grozdana iz Gančanov v Podovo, Krt Jože iz Gučje vasi v Pilštanj, Knol Janez iz Fare vasi v Livold, Loparnik Zora iz Sv. Lenarda v Ljubljano, Loparnik Vladimir iz Sv. Lenarda v Ljubljano, Lutar Elizabeta iz Zg. Sv. Kuničunde v Podgrad, Mahkota Milan iz Hrastnika v Dol, Makorel Viktor iz Breznice v Domanjševce, Makorel Marija iz Breznice v Domanjševce, Muler Anton iz Železnikov v Zalog, Mihelič Vilibald iz Hoč v Reko, Moškon Tatjana iz Kozjega v Bakovce, Novak Ana iz Blok k Sv. Gregorju, Nategel Gizela iz Marenberga v Topolšičo, Natigal Marjeta iz Križevca v Št. Vid, Podnar Tomo iz Osilnice v Pilštanj, Petelin Melita iz Banje Loke v Konjice, Parfant Barbara iz Vidovcev v Novo cerkev, Potočnik Blaž iz Polšnika v Preddvor, Pucelj Bruna iz Sv. Miklavža v Pobrežje, Prah Alojzija iz Kaplje v Črno, Potisk Hilda iz Matk v Frankolovo, Perhanc Silvester iz Gore na Polico, Prah Marija iz Št. Janža v Vurberk, Pretnar Ivan iz Dola v Hrastnik, Rak Evgenija iz Sv. Ožbolda v Ljubljano, Ravnikar Marija iz Svibna v Ljubljano, Röthel Vanda iz Smarja v Soštanj, Repič Ivana iz Cerknice v Stari trg, Robič Anton iz Sv. Petra pod Sv. gorami v Spitalič, Robič Marija iz Sv. Petra pod Sv. gorami v Spitalič, Rojnik Josip iz Kalobja v Dobovo, Starič Franciška iz Stare Oselice v Dvor, Samsa Marija iz Izlak v Vojnik, Štercin Cecilija iz Zaloga v Komendo, Šemrov Ana iz Rečice v Dragatuš, Šetinec Marija iz Krškega v Bevke, Škrabl Alojzij iz Črenšoveca v Brezno, Sušteršič Marija iz Boštanj v Ljubljano, Trček Ludovika iz Sel v Ljubljano, Tišar Zofija iz Sv. Jurija v Podvelko, Tušek Cirila iz Podčetrta v Donačko goro, Urbančič Justina iz Ajdovca v Lesce, Vanič Ana iz Dol. vasi v Ribnici, Viher Miroslav iz Pinc k Sv. Jederti, Zupan Friderika iz Preloke v Žalno, Zakovšek Jože iz Cateža v Ljubljano, Zupanek Jože iz Dobrne v Orlo vas, Zupan Jože iz Strekljevca v Črnomelj, Zmave Viktorija iz Starega trga v Trbovlje, Židanik Ivan iz Sv. Benedikta v Sv. Jurij ob P.

—i Upokojeni so: Praprotnik Miroslav, Homec (Kamnik), Jaklič Pavla, Sv. Križ (Litija), Vode Angela, Kamnik, Zeleznikar Oroslav, Znojile (Litija), Macak Amalija, Škofja Loka, Vaupete Angela, Ljubljana, Humek Marija, Maribor, Rojc Andrej, Kranj, Završan Ljudmila, Dermelj Ludovik, Svetek Albina, Habih Ana, Fajdiga Marija, Mermolja Franc, Franke Darinka, Plesničar Pavel, Klavora Hinko in Zemljan Franciška, vsi v Ljubljani, Betriani Božidar, sr. šol. nadzornik v Prelogu, Majer Drago, Sv. Marjeta (Laško), Časl Janko, Zice (Slovenj Gradec), Bezlaj Franciška, Smihel pri Žužemberku, Šmajdek Ivan, Št. Vid (Ljublj. okol.), Pertl Kvirin, Kapela (Ljutomer), Potočnik Ant., Podšreda (Šmarje pri Jelšah), Kalan Rudolf, Trbovlje (Laško), Urek